

Wiadomość Tygodnia

LEDNICA'2018 DLA 85 TYSIĘCY MŁODYCH

Młodzież z całej Polski 2 czerwca, po raz dwudziesty drugi spotkała się na Polach Lednickich. Wśród uczestników nie zabrakło również pielgrzymów z zagranicy. Hasłem, które organizatorzy spotkań wybrali dla tegorocznego spotkania było: „Jestem”. Sam Bóg w Księdze Wyjścia w „Jestem” ukrył swoje imię. Organizatorzy spotkania chcieli przez to zwrócić uwagę na obecność Pana Boga pomiędzy młodymi – nie tylko na Polach Lednickich, ale także w codzienności ich życia. Ważne było także docenienie tego, iż wartość każdego z nas bierze się z tego, że jesteśmy, a nie jacy jesteśmy.

85 tysięcy młodych ludzi przeszło przez Bramę Rybę

To wymagające wezwanie do doceniania własnej obecności starali się wytłumaczyć zaproszeni goście. Wśród nich znalazł się biskup Marek Solarczyk, który zachęcał do udziału w Światowych Dniach Młodzieży w Panamie w 2019 roku. „Konferencję na trzy głosy” wygłosili bracia z Dominikańskiego

Ośrodka Kaznodziejskiego – ojciec Tomasz Nowak OP, ojciec Wojciech Jędrzejewski OP oraz ojciec Tomasz Zamorski OP. Charakterystycznym elementem głoszenia przez dominikanów stała się beczka, na której po kolei stawał każdy z nich, wygłaszając do zgromadzonych płomienne słowa na temat „Jestem”.

O godzinie 17.00 nastąpiło oficjalne rozpoczęcie spotkania. W tradycyjnej procesji pod Bramę Rybę udział wzięli także: Prymas Polski – arcybiskup Wojciech Polak, Przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski – arcybiskup Stanisław Gądecki oraz gość specjalny, Prezydent Polski – Andrzej Duda.

Wszystkich uczestników i gości spotkania przywitał prowincjał polskich dominikanów, ojciec Paweł Kozacki OP. W swoich słowach zaprosił do tego, aby na Polach Lednickich, które nazywane są „republiką dominikańską” każdy poczuł się jak u siebie. Przypomniano także słowa ojca Jana Góry OP, który nieustannie wskazywał na to, iż to, co zostało zasiane, musi

teraz skutecznie wzrastać. W ten sposób dzieło Lednickie trwa już bez swojego założyciela.

Do zgromadzonych w swoim przemówieniu zwrócił się także pan Andrzej Duda, Prezydent Polski. Zaznaczył, jak ważna także dla polskiej młodzieży jest setna rocznica odzyskania przez Polskę niepodległości. Zwrócił uwagę na to, iż ważnym elementem w tym procesie było chrześcijańska tożsamość Polaków.

Prezydent ofiarował w prezencie organizatorom spotkania i zgromadzonej na Lednicy młodzieży kopię pierwszego spisanego w języku polskim tekstu „Bogurodzicy”, polskiej pieśni maryjnej. Każdy z uczestników dostał od Andrzeja Dudy polską flagę. Wśród lednickich prezentów znalazło się także „Zwierciadło Prawdziwego Spojrzenia”, które według duszpasterzy lednickich miało posłużyć do spotkania z Bożym spojrzeniem. „Tylko przeglądając się w obliczu Pana Jezusa, odkrywamy jacy naprawdę jesteśmy. „Jestem” – drogi w Bożych oczach, nabieram wartości, bo Bóg mnie miłuje. Prawdziwe spojrzenie na siebie i innych owocuje przemianą, której znakiem jest symbol tegorocznego Spotkania. Zachwyceni naszym pięknem w Bożych oczach, będziemy ten zachwyt przekazywać innym. Staniemy się bezinteresownym darem dla innych” – napisali na stronie organizatorzy.

Niezwykle ważne dla tegorocznego spotkania było obmywanie nóg, do którego zaprosili ojciec Mateusz Kosior OP oraz ojciec Wojciech Prus OP, duszpasterze lednicy. Jego znaczenie wytłumaczył młodym ludziom arcybiskup Grzegorz Ryś, metropolita łódzki.

Uwielbiany przez polską młodzież duszpasterz, pełniący także funkcję Przewodniczącego Zespołu ds. Nowej Ewangelizacji przy Konferencji Episkopatu Polski wygłosił także kazanie w czasie Mszy do zgromadzonej przy Bramie Rybie młodzieży. W godzinę Jana Pawła II ojciec Maciej Zięba OP opowiedział o „Jestem” w kontekście wolności, która jest niezwykle potrzebna do tego, aby być sobą. Znany dominikanin, przywołując postać Ojca Świętego, który był inicjatorem wielu zmian w Polsce i niewątpliwie miał ogromny wkład w upadek komunizmu, tłumaczył, co zrobić, aby nie stracić wolności. W symbolicznym geście każdy ze zgromadzonych na polu uczestników spotkania ucałował polską ziemię. Miał on symbolizować umiłowanie ojczyzny, w której dorastamy do bycia odpowiedzialnymi ludźmi.

Swoje słowo do zgromadzonych skierował następca papieża Polaka, umiłowany papież Franciszek.

Spotkanie młodych na Polach Lednickich zakończyło się adoracją Najświętszego Sakramentu, której przewodniczył biskup Damian Bryl z Poznania. W cichej modlitwie młodzi ludzie wybierali Chrystusa na swojego Pana i Zbawiciela.

Całodniowe czuwanie zakończyło przejście każdego z uczestników przez Bramę Rybę. Ponad 85 tysięcy młodych ludzi z całego świata, uczestniczących w spotkaniach młodych pokazało, jak żywy, radosny i piękny może być Kościół w Polsce.

Następne spotkanie młodych na Polach Lednickich zaplanowano na 1 czerwca 2019 roku. Za: www.dominikanie.pl

Wiadomości krajowe

„HEROSI ZAWIERZENIA” – SESJA KOLBIAŃSKA W OŚWIĘCIMIU

77 lat temu do KL Auschwitz został deportowany św. Maksymilian Maria Kolbe.

29 maja 2018 r. w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej im. rtm. Witolda Pileckiego w Oświęcimiu odbyła się Sesja kolbiańska. Poprzedziły ją o godz. 9.30 modlitwa i złożenie kwiatów pod Ścianą Straceń i w Celi Śmierci św. Maksymiliana w byłym niemieckim obozie Auschwitz.

Sesja zatytułowana „Herosi zawierzenia” była poświęcona św. Maksymilianowi i Czcigodnemu Słudze Bożemu Franciszkowi Blachnickiemu, czcicielowi i naśladowcy o. Kolbego.

Referaty wygłosili: ks. bp dr Adam Wodarczyk z Katowic oraz prof. dr hab. Wiesław Wójcik z Akademii im. Jana Długosza w Częstochowie i Polskiej Akademii Nauk. Obecne były również trzy kobiety, które blisko współpracowały ze Sługą Bożym w Ruchu Światło-Życie: Dorota Seweryn, Regina Przyłucka i

Stanisława Orzeł. Wszyscy oni zgodnie wykazywali, że ks. Franciszek Blachnicki był pod ogromnym wpływem duchowości o. Kolbego, i że męczennik inspirował go w wielu dziedzinach.

Przejawiało się to m.in. w miłości do Niepokalanej; w bezgranicznym oddaniu się Bogu przez Maryję; w uzgadnianiu swojej woli z wolą Bożą; w niezłomności w trudnościach; w trosce o człowieka, budując trzy Niepokalanowy: pierwszy w Katowicach – Krucjatę Wstrzemięźliwości, drugi – duszpasterski w Krościenku nad Dunajcem i trzeci – ośrodek pracy

polonijnej w Carlsbergu w Niemczech; oraz w maksymalizmie ewangelizacyjnym.

„Wspólnym mianownikiem obu postaci – bohaterów naszej sesji – było zawierzenie Bogu na wzór Maryi: całkowite, bezgraniczne, bez żadnego marginesu bezpieczeństwa. To jest odpowiedź na pytanie, dlaczego im dwóm udało się osiągnąć w duszpasterstwie i ewangelizacji tak wiele” – podsumował o. dr Piotr Cuber, moderator sympozjum.

„Prośmy tych świętych mężów Bożych, abyśmy także i my wyszli z tego spotkania wewnętrznie odmienieni” – spointował z kolei bp Wodarczyk podczas okolicznościowej homilii.

Związek Gmin Związanych z Życiem św. Maksymiliana Marii Kolbego (Zduńska Wola, Pabianice, Teresin, Oświęcim) przyznał nagrodę Centrum św. Maksymiliana w Harmężach za niestrudzone podtrzymywanie pamięci o ich Patronie, za godną podziwu aktywność i zaangażowanie.

żowanie w upowszechnianiu wiedzy o św. Maksymilianie, za opiekę nad unikatową wystawą „Klisyse pamięci. Labirynty” Mariana Kołodzieja, za codzienną służbę na rzecz zachowania pamięci oraz budowania pokoju, miłości i pojednania pomiędzy różnymi narodami oraz religiami w duchu św. Franciszka z Asyżu i św. Maksymiliana Kolbego. Dyplom odebrał kustosz Centrum, franciszkanin o. Piotr Cuber.

Organizatorami 37. Sesji Kolbiańskiej byli: Katolickie Stowarzyszenie „Civitas Christiana”, Centrum św. Maksymiliana w Harmężach, Starostwo Powiatowe w Oświęcimiu, Urząd Miasta Oświęcim i

Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa im. rtm. W. Pileckiego w Oświęcimiu.

Pierwsza sesja została organizowana przez Katolickie Stowarzyszenie Civitas Christiana w 1982 roku, tuż po kanonizacji św. Maksymiliana.

„Pierwsze sesje były spotkaniami ze świadkami życia, działalności misyjnej, zakonnej i męczeńskiej śmierci św. Maksymiliana. Gościliśmy wtedy jego współbraci z Niepokalanowa czy też byłych więźniów KL Auschwitz: Franciszka Gajowniczkę, Michała Micherdzińskiego, Tadeusza Pietrzykowskiego,

Jana Jakuba Szegidewicza, Alojzego Gołkę i wielu, wielu innych” – wspominała współorganizatorka Henryka Szupiluk. „Od kilku lat natomiast chcemy wykazywać, że dziedzictwo i przesłanie życia św. Maksymiliana jest wciąż żywe i jest przykładem dla wielu współczesnych. Stąd przywoływanie w sesjach w latach poprzednich takich postaci jak Prymas Tysiąclecia kard. Stefan Wyszyński, błogosławieni ojcowie męczennicy: Zbigniew Strzałkowski i Michał Tomaszek, a w tym roku Czcigodny Sługa Boży Franciszek Blachnicki” – dodała.

jms

UROCZYSTOŚCI Z OKAZJI PIĄTEJ ROCZNICY BEATYFIKACJI BŁ. ZOFII CZESKIEJ

– Wielkość Matki Zofii polega na tym, że potrafiła zarazić swym entuzjazmem inne, podobne sobie serca i dlatego jej charyzmat przetrwał i przynosi owoce w dzisiejszym Kościele – mówił w Sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Łagiewnikach kard. Stanisław Dziwisz podczas uroczystej Mszy św. sprawowanej w piątą rocznicę beatyfikacji Zofii Czeskiej, matki i założycielki Zgromadzenia Panien Ofiarowania Najświętszej Maryi Panny.

W wygłoszonej homilii kard. Stanisław Dziwisz przypomniał życie bł. Zofii Czeskiej: szczęśliwe małżeństwo oraz wczesne bezdzietne wdowieństwo, które pozwoliło jej stać się matką dla wielu ubogich, osieroconych dziewcząt. Kardynał podkreślił, że wrażliwość jej serca pomogła dostrzec potrzebę opieki nad ubogimi dziewczętami. – Żyjąc w centrum Krakowa przy ul. Szpitalnej na przełomie XVI i XVII wieku, dostrzegała strefy nędzy i ubóstwa w królewskim mieście. Zidentyfikowała obszar leżący odłogiem i czekający na pomoc, którym przed nią nikt się nie zajął. Chodziło o los ubogich dziewcząt i sierot oraz ogólnie o sytuację dziewcząt, o edukacji których nikt nie myślał. Na ten obszar wkroczyła Zofia, udostępniając dla podjętego nowatorskiego dzieła swój dom przy Szpitalnej, który został nazwany Domem Panieńskim.

Kard. Dziwisz podkreślił zarazem, że Zofia Czeska nie była zwykłą aktywistką, ale najgłębszym źródłem jej ogromnego zaangażowania na rzecz potrzebujących dziewcząt, którymi nikt się nie zajmował, było piękne życie duchowe i wielka miłość do Chrystusa. Zafascynowana tajemnicą ofiarowania Maryi w jerozolimskiej świątyni właśnie tę tajemnicę wybrała jako najważniejszy element tożsamości założonego przez nią Zgromadzenia Panien Ofiarowania Najświętszej Maryi Panny zwanego Siostrami Prezentkami. – Niepokalane Serce Maryi miało formować serce Zofii oraz serca tych, które przejęły od niej charyzmat i żyją tym charyzmatem po dzień dzisiejszy. To charyzmat Sióstr Prezentek, wnoszących poważny wkład w życie Kościoła w naszej Ojczyźnie i poza jej granicami, także w Watykanie służąc Ojcu Św. Franciszkowi.

Kardynał powiedział także, że autentyczna świętość nigdy się nie przedawnia i nie starzeje, dlatego przykład Matki Zofii, choć żyła w odległych czasach, wciąż do nas przemawia. – Wielkość Matki Zofii polega również na tym, że potrafiła zarazić swym entuzjazmem inne, podobne sobie serca, i dlatego jej charyzmat przetrwał i przynosi owoce w dzisiejszym Kościele –

dodał. Kard. Dziwisz na ręce Matki Generalnej Zgromadzenia Sióstr Prezentek Olgi Maślanki złożył także podziękowanie za ich wkład w kształtowanie młodych Polek i Polaków w swych szkołach oraz pracę na rzecz chorych, niepełnosprawnych i pomoc w parafiach.

Na zakończenie hierarcha przypomniał, że kard. Karol Wojtyła wielokrotnie odwiedzał kościół i dom zakonny Sióstr Prezentek w centrum Krakowa oraz, że podczas ŚDM w Krakowie Ojciec Święty Franciszek modlił się przy relikwiach bł. Matki Zofii Czeskiej w bocznej kaplicy kościoła Sióstr Prezentek przy ul. Św. Jana.

Po Mszy św. miała miejsce prezentacja programu artystycznego pt. „Wesele polskie” w wykonaniu Zespołu Muzyki Dawnej i Tańca im. Bł. Matki Zofii Czeskiej działającego przy krakowskich szkołach Sióstr Prezentek. Zespół zaprezentował oryginalne obrzędy weselne, śpiew, muzykę i taniec z XVII wieku, w którym żyła bł. Zofia Czeska. Kard. Stanisław Dziwisz wyraził ogromne uznanie za niezwykle wysoki poziom artystyczny zaprezentowanego spektaklu.

Matka generalna Olga Maślanka dziękowała kard. Stanisławowi Dziwiszowi za przewodniczenie Eucharystii i wygłoszenie homilii. Serdecznie dziękowała także wszystkim obecnym na świętowaniu pięciolecia beatyfikacji Matki Zofii Czeskiej, wszystkim dobroczyńcom i przyjaciółom Sióstr Prezentek, wychowawcom i współpracownikom szkół oraz prezentkowej młodzieży, za wspólny program artystyczny.

Zgromadzenie Panien Ofiarowania Najświętszej Marii Panny znane jako Zgromadzenie Sióstr Prezentek zostało zapoczątk-

kwane przez bł. Zofię Czeską w XVII wieku i trwa nieprzerwanie do dnia dzisiejszego. Było to pierwsze w Rzeczypospolitej zgromadzenie prowadzące życie poza ścisłą klauzurą. Matka Zofia Czeska założyła w Krakowie szkołę kształcącą ubogie

dziewczęta i sieroty, która stanowiła pierwszą placówką żeńską na terenie ówczesnej Rzeczypospolitej. Po jej śmierci pieczę nad wychowankami przejęły jej współpracownice i tak jest do dziś.
Za: www.franciszka3.pl

ZMIANY U KAMEDUŁÓW W KRAKOWIE-BIELANACH

W ostatnich dniach dotarł do sekretariatu KWPZM list z informacją, że o. Marek Wojciech Szeliga OSB oficjalnie zakończył swoją misję komisarza papieskiego w Eremie Ojców Kamedułów Góry Koronnej. Tym samym erem ten powrócił pod zarząd Kongregacji Eremitów Kamedułów Góry Koronnej. Jedynym wyższym przełożonym tej Kongregacji jest major – czyli przełożony generalny, który

rezyduje w Eremie San Girolamo we Włoszech.

Jest nim Don Elias Castillo Zarate z Kolumbii.

Z listu dowiadujemy się także, iż nowym przeorem Eremitów Kamedułów na Bielanach został O. Mateusz Maciej Kolbus EC (ur. w 1978 r.), który w 2004 roku wstąpił do eremu kamedułów w Bieniszewie i stał się znany jako poeta religijny.

Dziękujemy O. Markowi Wojciechowi Szelidze OSB za jego wieloletni wkład w prace Konferencji Wyższych Przełożonych Zakonów Męskich w Polsce jako opata w Tyńcu, a potem komisarza papieskiego w eremie na Bielanach.

Redakcja

REKOGNICJA RELIKWII BŁ. SALOMEI

750 lat temu w Skale koło Ojcowa w założonym przez siebie pierwszym klasztorze klarysek na ziemiach polskich zmarła Salomea. Na własną prośbę została pochowana w kościele franciszkanów w Krakowie. W środę 30 maja 2018 r., pierwszy raz od 1882 r., nastąpiło ponowne badanie relikwii bł. Salomei.

Ciało Błogosławionej najpierw spoczywało w nawie głównej świątyni. Po beatyfikacji zostało przeniesione do specjalnie jej poświęconej kaplicy i umieszczone w głównym ołtarzu. Relikwie Salomei przechowywane są w niewielkiej trumienice zrobionej ze złoczonej blachy.

W środę 30 maja 2018 r., szczątki bł. Salomei zbadała powołana przez abpa Marka Jędraszewskiego komisja złożona z duchownych i lekarzy. Badanie miało na celu określenie stanu zachowania relikwii i pobranie ich części. Rekognicja odbywała się według ściśle określonych przez watykańską Kongregację do Spraw Świętych zasad, a na jej zakończenie powstał specjalny protokół.

W kaplicy bł. Salomei w Bazylice św. Franciszka z Asyżu w Krakowie o godz. 8.30 zebrała się komisja, bracia z klasztoru oraz kilkanaście innych osób. Prace poprzedziła liturgiczna modlitwa Jutrznia, której przewodniczył ks. dr Andrzej Scaber, delegat biskupa. Po modlitwie przewodniczący Komisji polecił odczytać dekret ks. kard. Angelo Amato, prefekta Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych w Rzymie. Potem został odczytany dekret abpa Marka Jędraszewskiego, metropolity krakowskiego, ustanawiający Komisję, której zadaniem jest pobranie i wydzielenie relikwii. Po odczytaniu dekretów nastąpiło zaprzysiężenie członków Komisji. Pierwszy złożył przysięgę przewodniczący, następnie promotor sprawiedliwości, notariusz, lekarze oraz pozostali członkowie Komisji.

Następnie w procesji, podczas której recytowano Litanię do Bł. Salomei relikwiarz został przeniesiony do kapitułarza klasztorowego. Tam już „za zamkniętymi drzwiami” komisja przystąpiła do właściwych prac.

Delegat arcybiskupa polecił obejrzeć relikwiarz /trumienkę/, w której przechowywane są relikwie. Stwierdzono, że trumienka była zamknięta na klucz, który przechowywany jest w skarbcu

zakrystii bazyliki. Po otwarciu przystąpiono do oględzin relikwii. Biegli stwierdzili, że wewnątrz relikwiarza znajdowały się:

Podłużne zawiniątko z tkaniny opatrzone trzema pieczęciami Biskupa Krakowskiego – kard. Albina Dunajewskiego;

Prostokątne zawiniątko z tkaniny opatrzone pojedynczą pieczęcią tegoż kard. Dunajewskiego;

Metalowe cyborium o wysokości 18 cm i średnicy 12 cm, z uchylonym wiekiem.

Relikwiarz był wyścielony wkładem z bordowego aksamitu, od wewnątrz i od spodu z płaskimi poduszkami. Wewnątrz znajdował się fragment poszarzałego papieru o wym. 16 cm x 7 cm, z odręcznym napisem o treści: *Reliquiae Beatae Salomeae Reginae Haliciae, Patronae loci suis*.

Rozpakowano pakiety bez uszkodzenia pieczęci. Biegli lekarze stwierdzili, że kości są zachowane w dobrym stanie i nie wymagają konserwacji. Kości okazują podobny poziom erozji. Cechy kości wskazują na osobę o delikatnej budowie, a na podstawie długości kości udowej wzrost tej osoby należy oszacować na ok. 152 cm. Zmiany zwyrodnieniowe przemawiają za tym, że kości pochodzą od osoby dorosłej w wieku bardziej zaawansowanym.

Po pobraniu części relikwii, pozostałe w całości złożono na nowo do trumienki. Jest to ten sam relikwiarz, w którym relikwie były przechowywane od 1671 r. Dokonano tylko wymiany dotychczasowego wkładu wyścielającego wnętrze trumienki. Wkład wykonany jest z czerwonego materiału. Poprzedni wkład oraz tkaniny wraz z pieczęciami lakowymi, w których znajdowały się relikwie, a także odnaleziony fragment poszarzałego papieru, o którym mowa była wyżej, przekazano do Archiwum Prowincji Franciszkanów w Krakowie. Po dokonanym wydzieleniu relikwie owinięto płótnem, po czym włożono do dwóch płóciennych woreczków opasanych czerwonymi sznurkami, a następnie opieczętowano lakową pieczęcią Archidiecezji Krakowskiej z podobizną św. Stanisława Biskupa i Męczennika, patrona Archidiecezji. Po tych czynnościach trumienka została zamknięta na klucz.

Komisja ponadto dokonała oględzin, trzech innych, mniejszych relikwiarzy bł. Salomei będących w posiadaniu klasztoru św.

Franciszka w Krakowie, których ze względu na ich wartość artystyczną postanowiono nie otwierać.

Z całości wykonanych prac sporządzono protokół w pięciu jednobrzmiących egzemplarzach, podpisanych przez wszystkich członków komisji, które zostaną przekazane: Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych w Rzymie wraz z tłumaczeniem na język włoski, kancelarii Kurii Metropolitalnej w Krakowie, referatowi spraw kanonizacyjnych, Archiwum Prowincji Franciszkanów, Archiwum Klasztoru św. Franciszka. Dokument opatrzone pieczęcią Kurii Metropolitalnej i Prowincji Franciszkanów.

Do wszystkich egzemplarzy dołączono dekret Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych w Rzymie oraz dekret Arcybiskupa Metropolity Krakowskiego.

Ponowne przeniesienie relikwii do Bazyliki św. Franciszka nastąpiło 1 czerwca 2018 r. o godz. 16.30. Została odprawiona uroczysta Msza Święta z formularza o bł. Salomei o jej kanonizację. Trumienkę umieszczono na specjalnym podwyższeniu obok ołtarza. Mszy Świętej przewodniczył i kazanie wygłosił ojciec prowincjał Marian Gołąb OFMConv. Kaznodzieja w homilii nawiązującej do Ewangelii z bieżącego dnia liturgicznego podkreślił, że bł. Salomea była osobą, która swoim życiem i świętością przynosiła owoce, z których korzystali wprawdzie poddani, a potem także jej siostry w Zakonie św. Klary. Wskazywał także na bł. Salomeę jako pierwszą polską klaryskę (jeszcze za życia św. Klary +1253 siostry dotarły do Polski), a poprzez to matkę wielu pokoleń klariańskich, w tym i współcześnie istniejących i nowopowstałych klasztorów. Przypomniał także, że bł. Salomea jest jedną z patronek Polski i miasta Krakowa.

Po Mszy Świętej relikwie procesyjnie przeniesiono do ich pierwotnego miejsca nad ołtarzem w Kaplicy Bł. Salomei. Litanie i modlitwa o kanonizację pierwszej polskiej klaryski zakończyły całą uroczystość.

Pobrana część relikwii na jesieni, w bliskości wspomnienia liturgicznego Błogosławionej, przypadającego 19 listopada, trafi do klasztorów klarysek polskich, które powstały w minionych kilkudziesięciu latach: do Miedniewic, Skaryszewa, Zamonia i Sandomierza. Także do innych wspólnot, jeśli zwrócą się z taką prośbą. *Piotr Bielenin OFMConv*

Za: www.franciszkanie.pl

ZAWIERZENIE BIAŁEJ PODLASKIEJ ŚW. MICHAŁOWI ARCHANIÓŁOWI

Uroczystości z okazji zawierzenia miasta opiece Świętego Michała Archanioła odbyły się w Białej Podlaskiej. Wiernym towarzyszyła Figura Świętego z Góry Gargano. Stąd też pochodzi kamień węgielny pod nową świątynią.

Akt poświęcenia się Św. Michałowi Archaniołowi i zawierzenia miasta jego opiece został dokonany podczas mszy świętej na Placu Wolności.

Figura Św. Michała Archanioła przez trzy dni gościła w Białej Podlaskiej. Wierni mogli się przed nią modlić i wypraszać łaski. W niedzielę zawierzyli

miasto opiece Świętego. Kamień przywieziony z góry Gargano, miejsca objawień, stał się kamieniem węgielny pod budowę nowej świątyni.

Święty Michał jest archaniołem, którego wierni przyzywają w walce przeciw siłom zła. Wierzą, że pomaga odnaleźć wewnętrzne światło. Ofiary złożone podczas białskiej uroczystości zostaną przeznaczone na rozwój kultu Św. Michała i działalność Zgromadzenia Księżych Michalitów – prowadzone przez nich szkoły, domy dziecka i budowę Sanktuarium Św. Michała w Mińsku na Białorusi.

Za: www.lublin.tvp.pl

FRANCISZKAŃSKI EKOSONG W PANEWNIKACH

2 czerwca 2018 roku, już po raz 25. na terenie kalwarii panewnickiej, przy klasztorze braci mniejszych (franciszkanów) w Katowicach-Panewnikach odbył się Festiwal Piosenki Ekologicznej Ekosong 2018. Podczas tegorocznej edycji festiwalu na scenie zagrali między innymi: Andrzej Rybiński, Maleo Reggae Rockers, Magda Anioł, Habiarjan (z muzykami z Aleppo) zespół TIME i kilku miejscowych wykonawców.

Tegoroczny *Ekosong* połączony był z Międzynarodowym Dniem Dziecka. Z tej okazji zorganizowano wiele konkursów i gier, stanowiących wspaniałą atrakcję dla dzieci i dla dorosłych.

Podczas festiwalu promowano także akcję *Śląskie Dzieciom Z Aleppo*. Na poszczególnych stoiskach można było zakupić stosowne cegiełki pomocowe. Do akcji przyłączył się również zespół Dariusza Malejonka Maleo Reggae Rockers, który zakup swoich płyt przeznaczył właśnie jako cegiełkę na pomoc dla dzieci w syryjskim Aleppo. W tym roku zespół świętuje także swój jubileusz XX-lecia pracy artystycznej na scenie.

Na terenie kalwarii panewnickiej, gdzie odbywał się festiwal rozstawione były różne stoiska, m.in. można było zapisać się na listę potencjalnego dawcy szpiku, wspomóc różne przedsięwzięcia charytatywne, ale i dobrze i smacznie zjeść. Jed-

nym ze stoisk, które cieszyły się powodzeniem było stoisko obsługiwane przez braci franciszkanów, na którym za ofiarę dobrowolną można było zasmakować klasztornych specjalów, takich jak: klasztorna kielbaska, grochówka, bigos, czy kiszzone ogórki. Nie zabrakło także „Ciasteczek św. Klary” i różnych wydawnictw książkowych, których autorami byli właśnie bracia franciszkanie.

Organizatorami tegorocznej edycji *Ekosongu* byli: DAD Production LTD i Franciszkanie z Panewnika. Wśród współorganizatorów znajdują się: Urząd Miasta Katowice wraz z Prezydentem Miasta Katowice, Okręgowa Dyrekcja Lasów Państwowych oraz Nadleśnictwo Katowice.

Za: www.prowincja.panewniki.pl

FINAŁ KONKURSU „GDY MYŚLĘ MISJE”

26 maja 2018 roku w Misyjnym Seminarium Duchownym w Pieniężnie odbył się finał V edycji Ogólnopolskiego Konkursu Plastyczno-Literackiego „Gdy myślę misje...”

W tym roku konkurs przebiegał pod hasłem „Nie jest trudno być dobrym, wystarczy tylko chcieć.” Konkurs, który był upamiętnieniem 100. rocznicy urodzin o. Mariana Żelazka SVD, cieszył się ogromnym zainteresowaniem.

Na tegoroczną edycję konkursu nadesłano 955 prac plastycznych oraz 104 prace literackie z ponad 100 miejscowości.

Na rozpoczęcie uroczystości finałowej o. Wiesław Dudar SVD, Dyrektor Muzeum Misyjno-Etnograficznego w Pieniężnie oraz główny organizator konkursu, przywitał uczestników zachęcając do wspólnej modlitwy i zabawy.

Mszy św. przewodniczył o. Jacek Wojcieszko SVD, Rektor Misyjnego Seminarium Duchownego w Pieniężnie. Uczestnicy modlili się za dzieci świata i ich

matki w dniu ich święta. W homilii o. Jacek nawiązał do słów o. Mariana Żelazka o dobroci, do której czynienia też zachęcał.

Oprawą muzyczną liturgii zajął się, jak co roku, zespół „Świąteczna Kapela” z Dobrego Miasta, a uczniowie Szkoły Podstawowej nr 2 w Dobrym Mieście byli odpowiedzialni za służbę liturgiczną i dary ofiarne. Przed zakończeniem Mszy św. dzieci wraz z opiekunami mogli poznać tegorocznych neoprezbiterów i dowiedzieć się, gdzie wyjadą do pracy misyjnej.

Po Mszy św. aktorzy z Teatru Franciszka z Katowic przedstawili widowisko pt. „Przypowieści o dobroci”. Była to prapremiera tego spektaklu. Następnie młodzi uczestnicy spotkania, tradycyjnie już podzielnymi na grupy kontynentalne, wzięli udział w zajęciach warsztatowych. W ich skład wchodziły warsztaty plastyczne, przeprowadzone przez Siostry

Służebnice Ducha Świętego, taneczno-muzyczne, które przeprowadzili aktorzy Teatru Franciszka, nauki gry na bębnach pod kierunkiem Joanny i Łukasza Kućków oraz spotkanie z o. Andrzejem Danilewiczem SVD na temat Szkoły Beatrix założonej przez o. Żelazka.

O godz. 15.00 nastąpiło ogłoszenie wyników tegorocznego konkursu i nagrodzono laureatów. Posiadacze dodatkowego „szczęśliwego losu” mogli cieszyć się wygranimi misyjnymi upominkami. W Muzeum Misyjno-Etnograficznym można też było obejrzeć wystawę złożoną z prac plastycznych dzieci i młodzieży biorących udział w tegorocznym konkursie, zaś kościele seminaryjnym można było zapoznać się z wystawą pt. „O. Marian Żelazek SVD – Ojciec Trędowatych”.

Jak co roku, na zakończenie spotkania wysłane zostały pozdrowienia do dzieci świata, a w niebo wzniosły się setki kolorowych balonów. Wszystkim gorąco dziękujemy za pomoc w zorganizowaniu i przygotowaniu tego spotkania, a młodym uczestnikom oraz ich rodzicom i opiekunom za przybycie i udział w programie. Do zobaczenia za rok! s. *Hanna Lellek SSpS*

Za: www.franciszkanie.pl

SIOSTRA LENA POSKROMIŁA ZŁODZIEJA

Usłyszała krzyk kobiety na parkingu przed kościołem i bez wahania pobięła na pomoc.

Odwagą i determinacją wykazała się jedna z sióstr zakonnych związana z kielecką parafią św. Wojciecha, która po niedzielnej porannej Mszy św. niemal samodzielnie schwytała złodzieja. Zakonnica została zaalarmowana krzykiem kobiety okradanej na parkingu przed kościołem.

Jak informuje Karol Macek, rzecznik Komendy Miejskiej Policji, do zdarzenia doszło w niedzielę po porannej Mszy w centrum

Kielc, w kościele św. Wojciecha. Starsza kobieta, wychodząca z kościoła została zaatakowana na parkingu przez młodego mężczyznę.

19-latek wyrwał jej torebkę, w której miała telefon komórkowy i drobne pieniądze o wartości ok. 500 zł. Siostra Lena, która kilka lat temu pracowała w parafii, a obecnie przyjechała do Kielc, aby uczestniczyć w uroczystości Uwielbienia na miejskim Rynku, dostrzegła zdarzenie i bez wahania pobięła za złodziejem, który uciekł do piwnicy w pobliskim bloku.

Zakonnica zablokowała drzwi i wezwała pomoc – wraz z drugim świadkiem zdarzenia nie dopuścili do ucieczki złodzieja i wezwali policję. Mundurowi zatrzymali napastnika, a starsza kobieta odzyskała torebkę z całą zawartością.

Mężczyzna za swój czyn odpowie przed sądem. Grozi mu grzywna nawet do 5 tysięcy złotych. Jak informuje jedna z parafianek, 31-letnia s. Lena ma wyjątkowy temperament i charakter.

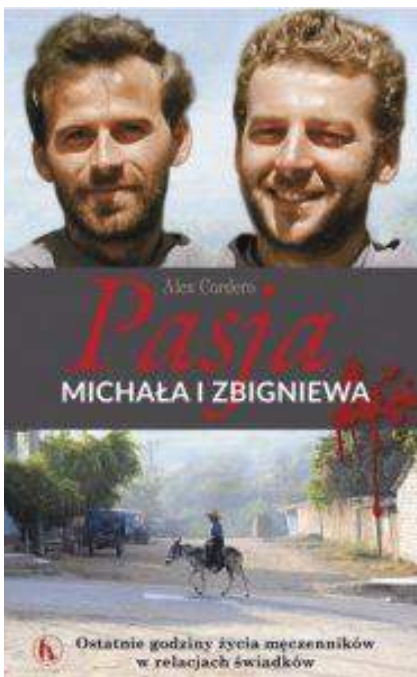
– Nie każdy zdobyłby się na to. Okoliczne bloki i stare zaułki nie wzbudzają zaufania – mówi. Siostra Lena to szarytka, należy do Zgromadzenia Sióstr Miłosierdzia św. Wincentego a Paulo. Dom zakonny szarytek w Kielcach mieści się przy ul. Kościuszki.
Za: KAI

„WIERZYŁEM, ŻE W KOŃCU DOWIEM SIĘ PRAWDY”

Na polskim rynku wydawniczym pojawiła się książka peruwiańskiego dziennikarza „Pasja Michała i Zbigniewa. Ostatnie godziny życia męczenników w relacjach świadków”.

Alex Cordero Cuisano był dzieckiem, kiedy w jego rodzinnym miasteczku Pariacoto zostali zamordowani przez komunistycznych terrorystów franciszkańscy misjonarze: Zbigniew Strzałkowski i Michał Tomaszek. To wydarzenie wstrząsnęło całym jego światem. Gdy po studiach powrócił do rodzinnej miejscowości, rozpoczął śledztwo dziennikarskie. Przez cztery lata zbierał materiały, rozmawiał ze świadkami tamtych wydarzeń i dogłębnie analizował fakty.

„Wierzyłem, że w końcu dowiem się prawdy” – wyznaje.

Jak doszło do morderstwa polskich franciszkanów? Kto zdradził? Opowieść

napisana jest w reporterskim stylu. Zawiera wiele wzruszających momentów. Choć czytelnik wie, jak zakończy się historia, trzymany jest cały czas w napięciu.

Książkę „Pasja Michała i Zbigniewa. Ostatnie godziny życia męczenników w relacjach świadków” można nabyć osobiście w Biurze Promocji Kultu Męczenników z Pariacoto w Krakowie przy ul. Hetmana Żółkiewskiego 14 lub dzwoniąc pod numer 124286111 (od poniedziałku do piątku w godz. 8.00-14.00), lub pisząc na adres internetowy: meczennicy@franciszkanie.pl. Pojawia się ona również w wielu katolickich księgarniach.

7 czerwca przypada liturgiczne wspomnienie pierwszych polskich błogosławionych misjonarzy-męczenników Zbigniewa Strzałkowskiego i Michała Tomaszka. Na ołtarze zostali wyniesieni w 2015 r. *jms* Za: www.franciszkanie.pl

Refleksja tygodnia

RATIO INSTITUTIONIS SACERDOTALIS PRO POLONIA. STAN PRAC

Informacja przedstawiona przez bp. Damiana Bryła podczas spotkania rektorów seminariów zakonnych w Krakowie 16 maja 2018 r.

WPROWADZENIE

Nowe *Ratio fundamentalis institutionis sacerdotalis*

Kongregacja ds. Duchowieństwa 8.12.2016 opublikowała dokument: *Dar powołania do kapłaństwa. Ratio fundamentalis institutionis sacerdotalis*. Ostatnie wydanie *Ratio fundamentalis* ukazało się w 1970 roku i zostało zaktualizowane w 1985 roku. Papież Franciszek 8.12.2017 podpisał Konstytucję Apostolską *Veritatis Gaudium* dotyczącą Uniwersytetów i Wydziałów Kościelnych regulującą m.in. studia teologiczne kandydatów do kapłaństwa.

Polskie *Ratio*

Obecnie obowiązujący dokument w Polsce: *Ratio institutionis sacerdotalis pro Polonia (Zasady formacji kapłańskiej w Polsce)*, pochodzi z roku 1999.

Od tamtego czasu zostało wniesionych bardzo wiele elementów do tematu formacji przyszłych prezbiterów, tak ze strony Kościoła powszechnego, jak i przez Konferencje Episkopatów oraz poszczególne Kościoły partykularne.

W międzyczasie na skutek szybkiej ewolucji, uległy zmianie konteksty historyczne, społeczno-kulturalne i kościelne w których kapłan jest powołany do realizacji misji Chrystusa i Kościoła.

NORMY GENERALNE NOWEGO *RATIO*

1. Założenia podstawowe (por. RFIS, 1)

Ratio fundamentalis institutionis sacerdotalis ma być zastosowane w całości w krajach, które wchodzą w zakres kompetencji Kongregacji ds. Duchowieństwa.

Do norm *Ratio fundamentalis* powinny być dostosowane, po dokonaniu niezbędnych zmian, także *Ratio* instytutów życia konsekrowanego i stowarzyszeń życia apostołskiego zależnych od Kongregacji ds. Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostołskiego oraz Kongregacji ds. Ewangelizacji Narodów, a także Papieskiej Komisji *Ecclesia Dei*, w odniesieniu do tych «członków, którzy przygotowują się do przyjęcia święceń», jak i również *Ratio* stowarzyszeń klerycznych, którym zostało przyznane prawo inkardynacji duchownych oraz Prała-

tur personalnych, Ordynariatów polowych i Ordynariatów personalnych.

Dlatego, w przypadku gdy mówi się o kompetencjach Ordynariusza, dotyczy to również Przełożonych Wyższych Kleryckich Instytutów Życia Konsekwentnego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego na prawie papieskim, chyba że z kontekstu wynika, że chodzi tylko o biskupa diecezjalnego.

Należy ponadto sprecyzować, że obecne *Ratio* ma być zastosowane w całości w domach formacyjnych ruchów i nowych wspólnot kościelnych, razem z *Ratio* krajowym, opracowanym przez Konferencję Episkopatu danego kraju, gdzie znajduje się dany instytut, podlegający władzy biskupa diecezjalnego.

To, co się odnosi do studiów akademickich filozofii i teologii, uznanych za takie na podstawie prawa kanonicznego, kościelnego i/lub cywilnego, jak również do fakultetów kościelnych, należy do kompetencji Kongregacji Edukacji Katolickiej, która ponadto ma się zatroszczyć o porozumienia z kompetentnymi władzami cywilnymi.

2. Opracowanie *Ratio* krajowego (por. RFIS, 3-4)

W oparciu o obecne *Ratio fundamentalis institutionis sacerdotalis* każda Konferencja Episkopatu ma za zadanie opracować własne *Ratio* krajowe, które, zgodnie z n. 1 Dekretu soborowego *Optatam totius* i z kan. 242, § 1 Kodeksu Prawa Kanonicznego, musi zostać zatwierdzone przez Kongregację ds. Duchowieństwa, po odpowiednich konsultacjach z Kongregacją Edukacji Katolickiej w ramach przynależnych jej kompetencji.

Prawo i obowiązek opracowania *Ratio nationalis institutionis sacerdotalis*, jak również zatwierdzenie szczególnych doświadczeń na terytorium danej Konferencji Episkopatu bądź regionu należą do kompetencji Konferencji Episkopatu, a nie do poszczególnych biskupów.

Normy takiego *Ratio* mają być przestrzegane we wszystkich seminariach diecezjalnych i międzydiecezjalnych tego kraju, a ich szczegółowe zastosowanie winno znaleźć się w Statucie, Regulaminie i we własnych Projektach formacyjnych każdej z tych instytucji.

3. Odpowiedzialność Konferencji Episkopatu (por. RFIS 6-7)

Z zastrzeżeniem władzy biskupa diecezjalnego, *Ratio* krajowe dąży do ujednoczenia formacji kapłańskiej w kraju, ułatwiając w ten sposób dialog między biskupami i formatorami, z korzyścią dla seminarzystów i samych seminariów.

Ratio krajowe powinno odnieść się do wymiarów formacyjnych przewidzianych w obecnym dokumencie dla kandydatów do kapłaństwa, tak aby mogli się formować integralnie i byli należycie przygotowani, by stawić czoła wyzwaniom naszych czasów.

Każde *Ratio* krajowe powinno także określić etapy formacji i porządek studiów, ich cele i czas trwania, zgodnie z przepisami prawa powszechnego.

W propozycji formacyjnej, prowadzącej do kapłaństwa, *Ratio* krajowe winno zapewnić konieczną jednolitość w obrębie własnego kraju, biorąc także pod uwagę ewentualną istniejącą różnorodność kulturową.

4. Projekt formacyjny każdego seminarium (por. RFIS 10)

Do zadań biskupa diecezjalnego (lub biskupów zainteresowanych, w przypadku seminarium międzydiecezjalnego), wspomaganego przez wspólnotę formatorów seminarium, należy opracowanie projektu „formacji integralnej”, zwanego także itinerarium formacyjnym i popieranie jego skutecznego wprowadzania w życie, z zachowaniem różnych etapów i pedagogicznego procesu, który jest w nim zaproponowany.

W nawiązaniu do *Ratio fundamentalis* ten projekt ma za cel dostosować przepisy *Ratio* krajowego i pedagogiczną wizję, którą się inspirować, do rzeczywistości i wymogów Kościoła partykularnego, biorąc pod uwagę środowisko kulturowe, z którego wywodzą się seminarzyści, duszpasterstwo diecezji i jej „tradycję formacyjną”.

ZAŁOŻENIA FORMACYJNE WEDŁUG NOWEGO RATIO

1. Podstawowe akcenty formacji (por. RFIS, *Wprowadzenie*, 3)

Formacja kapłanów, począwszy od seminaryjnych lat, jest ukazana w *Ratio fundamentalis* jako jedyna, integralna, wspólnotowa i misyjna.

Formacja ta jest kontynuacją jedynej „drogi bycia uczniem”, która rozpoczyna się w momencie chrztu, doskonalą się wraz z innymi sakramentami inicjacji chrześcijańskiej, zostaje przyjęta jako centrum własnego życia w chwili wstąpienia do seminarium i trwa nieustannie.

Formacja – początkowa i permanentna – winna być odczytana w integralnej wizji uwzględniającej cztery wymiary proponowane przez *Pastores dabo vobis*.

Razem tworzą one i kształtują tożsamość seminarzysty oraz prezbitera, czyniąc go zdolnym do tego „daru z siebie dla Kościoła”, który zawiera się w miłości pasterskiej.

Trzeba mieć na uwadze, aby cała droga formacyjna nie utożsamiała się tylko z jednym aspektem, kosztem innych, lecz by była zawsze integralnym procesem ucznia powołanego do prezbiteratu.

Taka formacja od samego początku ma charakter wybitnie wspólnotowy.

Powołanie do kapłaństwa, jest bowiem darem, który Bóg daje Kościołowi i światu oraz drogą do uświęcenia siebie i innych; nie może być ono przeżywane w sposób indywidualistyczny, lecz zawsze w odniesieniu do jakiejś konkretnej części Ludu Bożego.

Takie powołanie zostaje odkryte i przyjęte wewnątrz wspólnoty, formuje się w seminarium w kontekście wspólnoty wychowawczej, obejmującej różnych członków Ludu Bożego, aby doprowadzić seminarzystę poprzez święcenia do bycia częścią „rodziny” prezbiterium, w służbie jakiejś konkretnej wspólnoty.

Z racji na fakt, że uczeń-kapłan wywodzi się ze wspólnoty chrześcijańskiej i do niej powraca, aby jej służyć i ją prowadzić jako pasterz, formacja odznacza się w sposób naturalny misyjnością, gdyż jej celem jest uczestniczenie w jedynej misji powierzonej przez Chrystusa swojemu Kościołowi, czyli w ewangelizacji, we wszystkich jej formach.

Zasadnicza idea polega na tym, by seminaria mogły formować uczniów misjonarzy, „zakochanych” w Nauczycielu, pasterzy „o

zapachu owiec”, którzy żyją pośród nich, aby im służyć i nieść im Boże miłosierdzie.

Dlatego jest konieczne, aby każdy kapłan zawsze czuł się uczniem w drodze, stale potrzebującym całościowej formacji, rozumianej jako ciągłe upodabnianie się do Chrystusa.

2. Etapy formacji

Wewnątrz tej jedynej formacji, całościowej i stopniowej, wyróżnia się fazę początkową i permanentną

W obecnym *Ratio fundamentalis* formacja początkowa dzieli się z kolei na różne etapy:

propedeutyczny,
studiów filozoficznych albo bycia uczniem Chrystusa,
studiów teologicznych albo upodabniania się do Chrystusa,
pastoralny albo syntezy powołaniowej.

Proces formacyjny, proponowany przez tę terminologię, zawiera kilka zmian w stosunku do *Ratio fundamentalis* z 1970 roku. Po fazie eksperymentalnej i weryfikacji, zapoczątkowanej podczas Synodu Biskupów w 1990 roku (VIII Zgromadzenie Generalne), „etap propedeutyczny”, o specyficznej tożsamości i propozycji formacyjnej, jest przedstawiony jako konieczny i obowiązkowy.

Określenia „etap bycia uczniem” i „etap upodabniający” towarzyszą używanym zazwyczaj nazwom „studia filozoficzne” i „studia teologiczne”.

Poprzez to usiłuje się podkreślić, że płaszczyzna intelektualna, z przewidzianymi studiami filozofii i teologii, nie jest jedynym kryterium w perspektywie oceny drogi przebytej przez seminarzystę na każdym etapie formacji jak i poczynionych przez niego postępów.

To raczej całościowe rozeznanie, dokonane przez formatorów na wszystkich płaszczyznach formacyjnych, umożliwi przejście do kolejnego etapu tylko tym seminarzystom, którzy oprócz zaliczenia przewidzianych egzaminów osiągnęli wymagany stopień dojrzałości ludzkiej i powołaniowej.

„Etap pastoralny” lub „syntezy drogi powołaniowej” ma na celu nadać szczególną wagę okresowi czasu, który przypada między zakończeniem formacji w seminarium a święceniami prezbiteratu, tak by kandydat nabrał odpowiedniej świadomości w ich obliczu.

Bycie uczniem i upodabnianie się do Chrystusa trwają oczywiście przez całe życie; natomiast określenia „etap bycia uczniem” i „etap upodabniania się do Chrystusa” mają zachęcić do zwrócenia szczególnej uwagi na dwa momenty formacji początkowej: na świadomość bycia uczniami oraz konieczność rozumienia powołania do posługi i życia kapłańskiego jako ciągłego upodabniania się do Chrystusa.

DZIAŁANIA PODEJMOWANE W POLSCE

1. Powołanie zespołów

Przewodniczący Komisji ds. Duchowieństwa KEP, kard. Stanisław Dziwisz powołał Zespół ds. przygotowania nowych zasad formacji kapłańskiej w Polsce.

Członkami zespołu zostali przedstawiciele konferencji rektorów seminariów duchownych w Polsce, środowiska ojców duchownych seminaryjnych oraz kapłanów odpowiedzialnych za formację stałą w diecezjach. Nadto zaproszono do współpracy kapłanów od lat zajmujących się formacją.

Obecny Przewodniczący Komisji ds. Duchowieństwa KEP, Abp Wojciech Polak powołał Zespół ds. *Ratio studiorum*.

W skład zespołu weszli przedstawiciele konferencji rektorów seminariów duchownych, przedstawiciele konferencji dziekanów Wydziałów Teologicznych, przedstawiciele Zespołu ds. *Ratio institutionis* oraz niezależni teologowie i filozofowie.

2. Sesje dla formatorów

Od początku prac nad *Ratio* ważne wydaje się twórcze poruszenie całego środowiska formatorów w Polsce. Jako metodę pracy przyjęto sesje dla formatorów w czasie których omawia się i dyskutuje nad istotnymi tematami formacyjnymi.

Do udziału w sesjach zapraszani są każdorazowo: formatorzy z seminariów duchownych; kapłani odpowiedzialni za formację stałą w diecezjach i zgromadzeniach zakonnych oraz odpowiedzialni za duszpasterstwo powołań. Przybywa na każdą sesję ok. 50 osób.

Dotąd odbyło się sześć sesji na następujące tematy: Tożsamość kapłańska; Duszpasterstwo i pedagogika powołań; Dynamika rozwoju powołania (o. A. Cencini); Główne założenia formacji kandydatów do kapłaństwa (Abp J.C. Patron Wong); Tożsamość i zadania seminarium; Czas propedeutyczny; Normy i kryteria formacyjne.

Przewidziana jest jeszcze jedna sesja dotycząca formacji stałej.

3. Współpraca środowisk

W ramach prac nad nowym *Ratio studiorum* podjęto współpracę przedstawicieli rektorów seminariów duchownych z przedstawicielami władzami wydziałów teologicznych. Odbyło się już jedno takie spotkanie w Katowicach w maju 2017, przed nami następne 12.06.2018 w Krakowie.

Zespół ds. *Ratio studiorum* podejmuje także współpracę ze stowarzyszeniami teologów polskich w celu wypracowania programu nauczania poszczególnych dyscyplin.

4. Współpraca z Kongregacją ds. Duchowieństwa

Przedstawiciele zespołu uczestniczyli w kongresie organizowanym przez Kongregację ds. Duchowieństwa w dniach 4-7.10.2017 w Rzymie dotyczącym prac nad narodowym *Ratio*.

Nadto sekretarz Kongregacji odpowiedzialny za sprawy seminarium abp J.C. Patron Wong gościł kilka razy w Polsce i prowadził sesje dla osób zajmujących się duszpasterstwem powołań oraz sesje dla formatorów dotyczącą podstawowych założeń nowego *Ratio*. W ostatniej sesji uczestniczył inny pracownik Kongregacji ks. Tomasz Pocałujko.

Bp Damian Bryl

Wiadomości zagraniczne

W RZYMIE WYSTAWA O ROSYJSKICH MĘCZENNIKACH XX WIEKU

W Pałacu Apostolskim na Lateranie otwarto wystawę poświęconą męczennikom Rosyjskiej Cerkwi Prawosławnej w XX w. Została ona zorganizowana przez moskiewski patriarchat.

Wcześniej była prezentowana w głównych rosyjskich miastach. Jedną z sekcji wystawy została poświęcona męczennikom katolickim.

Podczas inauguracji ekspozycji przypomniano słynne zdanie Lenina z 1922 r. „Im więcej uda się nam zabić księży, tym lepiej”. Konsekwencje tych antychrześcijańskich prześladowań były przerażające. Przed rewolucją w Rosji były 953 monastera. Do 1937 r. wszystkie zostały zamknięte. Ze 139 biskupów pozostało 4. Liczba kleru została zredukowana z 69 tys. do 200.

Przewodniczący rady moskiewskiego patriarchatu ds. kultury porównał ofiary sowieckich prześladowań do rzymskich męczenników pierwszych wieków. Jedni i drudzy pokazali, że nic nie jest waż-

niejsze od wiary, nawet własne życie – powiedział metropolita Tichon.

Z kolei przewodniczący Papieskiej Rady ds. Kultury nazwał rzymską wystawę nowym mostem między dwoma Kościołami. Wpisuje się on w ekumenizm krwi promowany przez Papieża Franciszka.

Kard. Gianfranco Ravasi wskazał też na znaczenie chrześcijańskich męczenników dla dialogu międzyreligijnego. Szlachetne pojęcie męczeństwa zostało bowiem wynaturzone przez islamskich fundamentalistów. Zwierzchnicy religijni muszą przypominać, że posługiwanie się przemocą w imię Boga jest bluźnierstwem, a ci którzy tak czynią i uważają się za męczenników są zbrodniarzami. Prawdziwy męczennik niesie dobro i staje się zaczynem nawrócenia – powiedział kard. Ravasi.

Za: Radio watykańskie

SPOTKANIE DOMINIKANÓW W RZYMIE

Przedstawiciele Zakonu rozmawiali o rozwoju wikariatów i domów prowincji poza jej terenem. Od 24 do 27 maja w Rzymie odbyło się spotkanie na które zostali zaproszeni Prowincjałowie, Wikariusze Prowincjalni i przełożeni domów znajdujących poza terenem swojej prowincji. Brało w nim udział ośmiu Polaków: Krzysztof Popławski OP, asystent generała Zakonu, sekretarz do spraw misji naszej prowincji – Jarosław Krawiec OP, wikariusz prowincjalny Wikariatu Ukrainy Prowincji Polskiej – Jacek Dudka OP, przełożony dominikanów pracujących w Petersburgu – Tomasz Wytrwał OP, przełożony domu w Witebsku – Krzysztof Kocjan OP.

W spotkaniu uczestniczył także reprezentujący Prowincję Teutonię Andrzej Kostecki OP, wikariusz Wikariatu Węgier oraz Jacek Szpręglewski, reprezentujący francuski Wikariat Pribaltyki.

Spotkanie miało na celu wymianę doświadczeń, po dokonaniu restrukturyzacji Zakonu, które zalecono na Kapitule Zakonu w 2010 roku. Pokazało ono, iż Zakon, zależnie od regionu ma inne problemy. W niektórych wikariatach brak powołań, w innych bracia z innych krajów mają problemy wizowe. Dużym problemem są także problemy materialne, zwłaszcza w tych miejscach, które cieszą się dużą ilością powołań (na przykład w Afryce jest od 600 do 1000 kandydatów do Zakonu rocznie).

Spotkanie miało też pomoc w integracji z prowincjami. W niektórych miejscach problemy kulturowe i językowe. Generał Zakonu, podkreślał rolę formacji stałej, potrzebę przebaczenia, gdy wikariat obejmuje na przykład terytorium byłej kolonii. Mówił o współpracy między prowincjami i zachęcał do solidarności. Rektor Angelicum, Michał Paluch przedstawił plany dotyczące uczelni i propozycję zapewnienia przez uczelnię programu formacji stałej dla jednostek Zakonu.

Bracia przegłosowali także też wnioski na zbliżającą się Kapitułę Generalną w 2019 roku.

Za: www.dominikanie.pl

WYJĄTKOWE SPOTKANIA OBLATÓW W TURKMENISTANIE

„W minionych dniach (30 maja – 3 czerwca) o. prowincjał Paweł Zajac OMI

odwiedził współbraci – oo. Andrzeja Madeja OMI oraz Rafała Chilimoniuka OMI – oraz przeprowadził wizytację we wspólnocie oblatkiej w Aszchabadzie.

W tym samym czasie w stolicy Turkmenistanu przebywali również ojcowie radni

generalni na Europę i Azję – Antoni Bochm OMI i Peter Stoll OMI, a także nuncjusz apostolski w Turcji, Turkmenistanie i Azerbejdżanie, abp Paul Russell. Było wiele okazji, aby porozmawiać o historii i aktualnym stanie misji, o potrzebach wiernych i sytuacji Kościoła w

centralnej Azji. Miejscowi katolicy przyjęli gości z wielką życzliwością – m.in. zorganizowano dwa wieczorne spotkania z cyklu „100 pytań do...”, podczas których wypowiedziano wiele słów wdzięczności za obecność oblatów w Turkmenistanie już od 21 lat oraz wyrażono nadzieję, że ta obecność będzie się umacniać. Kulminacją świętowania była niedzielna uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa, której przewodniczył nuncjusz apostolski. Nie zabrakło procesji eucharystycznej do 4 ołtarzy, choć odbyła się ona wyłącznie na dziedzińcu nuncjatury apostolskiej.

Po celebracji liturgicznej wszyscy wzięli udział w koncercie, przygotowanym przez młodszych i starszych utalentowanych członków miejscowej wspólnoty.

Był też tradycyjny pilaw (ryż z baraniną) oraz turkmeńskie tańce. Co do dyskusji o sytuacji misji i jej możliwym rozwoju – nie pozostała ona zamknięta tylko w murach rezydencji nuncjatury.

W sobotę, 2 czerwca, abpa Paula RusSELLA, o. Andrzeja Madeja OMI (superiora misji) oraz o. Pawła Zająca OMI przyjął minister spraw zagranicznych Turkmenistanu, Raşit Meredow.

Pan minister wypowiedział wiele życzyliwych słów pod adresem Ojca Św. Franciszka, doceniając jednocześnie obecność nuncjatury apostolskiej w Aszchabadzie oraz pracę Misjonarzy Oblatów. Spotkanie dało wszystkim uczestnikom wiele nadziei na dalszy rozwój wspólnoty katolickiej w Turkmenistanie.

Za: www.oblaci.pl

BEATYFIKACJA WSPÓŁPRACOWNICZKI O. PIO

W sobotę 2 czerwca w katedrze w Neapolu prefekt Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych kard. Angelo Amato ogłosił błogosławioną siostrę Marię Krucyfikę od Miłości Bożej Gargani, założycielkę Zgromadzenia Apostolek Serca Jezusowego. Ta zmarła w 1973 zakonnica była m.in. przez wiele lat duchową córką i bliską współpracownicą św. O. Pio.

Maria Gargani urodziła się 23 grudnia 1892 w miejscowości Morra De Sanctis w prowincji Avellino (region Kampania) na południu Włoch jako ostatnie z ośmiorga dzieci szanowanej i wpływowej miejscowej rodziny. Właśnie w domu rodzinnym otrzymała podstawowe wykształcenie, w tym także religijne, o które troszczył się zwłaszcza jej bardzo pobożny ojciec. Podstawą wychowania w wierze był bardzo wówczas rozpowszechniony w całej Europie, ale szczególnie we Włoszech, Katechizm św. Piusa X.

Później uczyła się w Avellino i w 1913 rozpoczęła pracę nauczycielki w San Marco la Catola w prowincji Foggia, gdzie mieszkała jedna z jej siostr. Kilkakrotnie zmieniała jeszcze miejsce pracy, by w 1946 osiąść w Neapolu i tam pozostała aż do śmierci. Jako nauczycielka dbała nie tylko o przekazywanie uczniom wiedzy ogólnej, ale także o ich formację religijną oraz kulturową i społeczną, ciesząc się uznaniem i wsparciem miejscowych księży.

Jeszcze w S. Marco di Catola wstąpiła do stowarzyszenia „Mistyczna Betania”, działającego przy tamtejszym klasztorze kapucynów, którzy sprawowali opiekę duchową nad członkiniami grupy, dążącymi do doskonałości duchowej. Przyszła błogosławiona miała wówczas dwóch kierowników duchowych, ojców Benedykta i Augustyna Daniela, którzy pomogli jej m.in. w rozeznaniu jej powołania zakonnego.

W 1914 Maria stała się członkinią świeckiego Zakonu Franciszkańskiego (tercjarką). W rok później o. Benedykt jako kapelan wojskowy musiał udać się na front I wojny światowej. Zanim jednak wyjechał, przekazał swą podopieczną młodemu współbratu zakonnemu, o. Pio. Pierwszy kontakt – listowny – z nim niespełna 24-letnia wówczas kobieta nawiązała na początku sierpnia 1916, a po raz pierwszy oboje spotkali się osobiście w połowie kwietnia 1918 w klasztorze kapucyńskim w S. Marco la Catola. Odtąd ich znajomość trwała do końca życia włoskiego

kapucyna w 1968. Z tego okresu zachowało się m.in. 67 listów, jakie napisał on do swej córki duchowej.

Ona sama była w tym czasie (od 1928 w Volturara Appula w Apulii na południu Włoch) aktywna na wielu polach, działając nie tylko w Trzecim Zakonie, ale także w Akcji Katolickiej, organizując Dzieło Świętego Serca na rzecz ubogich powołań w seminarium duchownym w Lucera itd. Wszystko to robiła pod duchowym kierownictwem o. Pio.

I również w dużym stopniu pod jego wpływem rozwinęło i umocniło się w niej powołanie zakonne, które ostatecznie urzeczywistniło się w latach trzydziestych XX wieku. Najpierw w 1934 Maria zgromadziła w dawnym klasztorze Maryi od Uzdrowienia grupę kobiet, z których następnie wyłoniła się wspólnota Sióstr Apostolek Świętego Serca. 11 lutego 1936 uzyskała ona zezwolenie arcybiskupa Lukki a 21 kwietnia tegoż roku powstał pierwszy klasztor.

Sama założycielka, wstępując do nowego zgromadzenia, przyjęła imię Marii Krucyfiksy (Ukrzyżowanej) od Miłości Bożej. W latach 1936-44 określiła ona ostatecznie cele i charyzmat swego instytutu: apostołat parafialny, katecheza, szerzenie dobrej prasy, zakładanie i prowadzenie przedszkoli dla dzieci i szkół zawodowych dla dziewcząt oraz działalność z dziećmi po szkole.

W 1945 zgromadzenie przeniosło się do Neapolu i tam zostało ono oficjalnie ustanowione jako Pobożne Stowarzyszenie Apostolek Świętego Serca na prawie diecezjalnym a 12 marca 1963 uzyskało zatwierdzenie ze Stolicy Apostolskiej. Obecnie

ma ono swoje domy w różnych częściach Włoch i w Burkina Faso w Afryce.

Maria Krucyfiksa zmarła w Neapolu 23 maja 1973 w opinii świętości. Jej ciało spoczęło na jednym z cmentarzy miejskich, skąd 17 maja 1992 przeniesiono je do domu macierzystego

zgrupowania w tym mieście. Proces beatyfikacyjny na szczęblu diecezjalnym zakończył się 16 maja 2002, 26 stycznia br. papież upoważnił Kongregację Spraw Kanonizacyjnych do wydania dekretu o uznaniu cudu za wstawiennictwem sługi Bożej, która została wyniesiona na ołtarze. Za: **KAI**

JEZUITA ADMINISTRATOREM APOSTOLSKIM ADELAJDY

Bp Gregory John O'Kelly SJ, minowany przez Franciszka administratorem apostolskim „sede plena” odegrał znaczącą rolę w jezuickim systemie edukacyjnym w Australii.

W związku z uznaniem 22 maja b.r. przez Sąd w Newcastle, w Nowej Południowej Walii winnym ukrywania przestępstw pedofilii przez arcybiskupa Adelajdy w Australii, Philipa Wilsona, Ojciec Święty mianował administratorem apostolskim „sede plena” tej archidiecezji biskupa Port Pirie, Gregory O'Kellya, SJ

– podało Biuro Prasowe Stolicy Apostolskiej.

Bp Gregory John O'Kelly SJ ma 77 lat. Święcenia kapłańskie przyjął w Towarzystwie Jezusowym 9 grudnia 1972 roku. Odegrał znaczącą rolę w jezuickim systemie edukacyjnym w Australii.

6 lipca 2006 roku Benedykt XVI mianował go biskupem pomocniczym Adelajdy ze stolicą tytularną Ath Truim. Sakry udzielił mu 14 września 2006, arcybiskup metropolita Adelaide, abp Philip Wilson. 15 kwietnia 2009 ten sam papież przeniósł go na urząd biskupa diecezjalnego Port Pirie

Administrator apostolski „sede plena” jest powoływany przez Stolicę Apostolską w szczególnych okolicznościach w diecezji, która ma własnego biskupa.

Za: www.deon.pl

EUCHARYSTKI SPOTKAŁY SIĘ W KARAGANDZIE

W dniach 22-28 maja 2018 r. odbyło się w Karagandzie (Kazachstan) spotkanie Zarządów Zgromadzenia Sióstr Służebnic Jezusa w Eucharystii. W zjeździe wzięło udział 15 Sióstr z sześciu krajów: Polski, Litwy, Białorusi, Niemiec, Rosji i Kazachstanu, na czele z Przełożoną Generalną Zgromadzenia s. Małgorzatą Wawryk.

Podczas zebrania Siostry zgłębiały treść dokumentu „Młode wino, nowe bukłaki”. Zajęcia formacyjne poprowadził ks. Jakub Błaszczyszyn prowincjał Księży Werbistów z Petersburga.

Spotkanie Zarządów odbyło się na ziemi, której posługiwał wyniesiony na ołtarze 11 września 2016 r., bł. ks. Władysław Bukowiński. Poświęcił on swoje życie pracy wśród zesłańców, dlatego uczestniczki zjazdu odwiedziły także muzeum *Karlag* w Dolince, poświęcone ofiarom represji stalinowskich oraz stolicę Kazachstanu – Astanę.

Podczas zjazdu 2 dni poświęcono na posiedzenie Rady Generalnej, podczas której rozstrzygano istotne sprawy Zgromadzenia. Za: www.eucharystki.pl

ABP HENRYK HOSER SAC STAŁYM WIZYTATOREM APOSTOLSKIM W MEDIUGORIE

Ojciec Święty Franciszek mianował abp. Henryka Hosera SAC, emerytowanego biskupa warszawsko-praskiego wizytatorem apostolskim o charakterze specjalnym dla parafii w Medzjugorje, na czas nieokreślony i *ad nutum Sanctae Sedis* (do dyspozycji Stolicy Apostolskiej) – poinformowało Biuro Prasowe Stolicy Apostolskiej.

Publikujemy treść komunikatu Biura Prasowego Stolicy Apostolskiej:

Dnia 31 maja 2018 r. Ojciec Święty mianował J. E. abp. Henryka Hosera, SAC, emerytowanego biskupa diecezji Warszawa-Praga (Polska), wizytatorem apostolskim o charakterze specjalnym dla parafii w Medzjugorje, na czas nieokreślony i *ad nutum Sanctae Sedis*.

Chodzi o zadanie wyłącznie duszpasterskie, będące kontynuacją misji Wysłannika Specjalnego Stolicy Apostolskiej dla parafii Medzjugorje, powierzonej abp. Hoserowi 11 lutego 2017 r., którą zakończył w minionych miesiącach.

Misja wizytatora apostolskiego ma na celu zapewnienie stałego towarzyszenia wspólnocie parafialnej Medzjugorje oraz wiernym udającym się tam z pielgrzymką, których potrzeby wymagają szczególnej uwagi.

Za: www.episkopat.pl

Zapowiedzi wydarzeń

„PARADISO – TWOJE NIEBO! SPOTKANIE DLA MŁODYCH NA ŚWIĘTEJ GÓRZE

Paradiso nie ma granic, a zatem na spotkanie zapraszamy przede wszystkim młodzież wraz z duszpasterzami, opiekunami, katechetami, a także kleryków, zakonników, siostry zakonne, wszystkich chętnych.

Młodzi ludzie w dzisiejszym świecie potrzebują spotkania i świadectwa, potrzebują dużych wydarzeń wspólnoty Kościoła, gdzie widzą, że nie są w swojej wierze sami. Nie tylko młodzi, ale także ich duszpasterze potrzebują tego, aby budować świadomość, że razem można więcej. Odpowiedzią na to pragnienie były Światowe Dni Młodzieży w Krakowie, gdzie mogliśmy obserwować radość płynącą ze spotkania młodych ludzi ze sobą i z Panem Bogiem. Światowe Dni Młodzieży i spotkania młodych w ogóle są epifanią Pana Boga. Tam gdzie gromadzi się lud Boży, tam objawia się Pan Bóg, a im więcej ludzi spotyka się w Jego Imię, tym większe doświadczenie Pana Boga.

Zainspirowani tymi wydarzeniami, chcemy zaproponować podobne spotkanie dla młodych z naszej archidiecezji i nie tylko. W ostatnich dniach czerwca w Gostyniu na Świętej Górze odbywa się *Paradiso*. Święty Filip Neri, założyciel

zgromadzenia księży filipinów, współorganizatorów wydarzenia, mawiał „*Preferrisco il paradiso*”, co oznacza „Wolę niebo, wolę raj”. Naszym założeniem było więc stworzenie miasteczka młodych, gdzie będą oni mogli dobrze rozpocząć czas wakacji i jednocześnie zbliżyć się do Pana Boga, do nieba, do raju.

Poprzez zaproszenie na *Paradiso* mamy nadzieję stworzyć takie miejsce i zaferować takie aktywności, które pozwolą młodym ludziom z naszej archidiecezji zintegrować się, a także zaczerpnąć radości i sił ze źródła, jakim jest Pan Bóg oraz żywy i *Młody Kościół*.

W roku 2017 *Paradiso* odbyło się pierwszy raz i spotkało się z entuzjastyczną odpowiedzią uczestników. W zeszłym roku tematem przewodnim spotkań był kerygmat. W tym roku ze względu na zbliżające się Światowe Dni Młodzieży w Panamie będziemy przyglądać się bliżej postawie Maryi. Zaplanowaliśmy trzy konferencje prowadzone przez biskupów związane z trzema tematami:

- *Wielkie rzeczy uczynił mi Wszemmocny.*
- *Nie bój się Maryjo, znalazłaś bowiem łaskę u Pana.*
- *Oto ja, służebnica Pańska, niech mi się stanie według słowa Twego.*

Będą z nami: abp Stanisław Gądecki, bp Grzegorz Balcerek, bp Damian Bryl, bp Marek Solarczyk i bp Łukasz Buzuń.

Paradiso to także czas odpoczynku i wakacyjnych aktywności, dlatego również przygotowaliśmy warsztaty dla młodych. Oferta jest bardzo bogata. Planujemy warsztaty fotograficzne, filmowe, biblijne, kosmetyczne, gry planszowe, plastyczne, pszczelarskie, pierwszej pomocy i bezpieczeństwa, teatralne, konne, gitarowe, biblijne, kreowania własnego wizerunku, rowerowe, sportowe, budowanie zespoły, taneczne, astronomiczne, galanterii papierowej, gastronomiczne, robót ręcznych, gry w bulle, fitnessu, obsługi i programowania: dronów, ozobotów, drukarek 3D, grafiki komputerowej i inne.

Wieczorami weźmiemy udział w koncertach. W tym roku będą z nami: Monika Kuszyńska, Tau oraz Pinokio Brothers.

Każdego dnia przeżywać będziemy wspólną Eucharystię. Całe spotkanie zakończymy wielbieniem Pana Boga, przy oprawie muzycznej *Chóru i Orkiestry Jordan*.

Paradiso odbędzie się w Gostyniu na Świętej Górze w dniach: 26-30 czerwca 2018 roku. Już można się zarejestrować na stronie internetowej: www.paradiso2018.pl.

Tam można znaleźć wszystkie najpotrzebniejsze informacje. Zapraszamy również na nasz fanpage na Facebooku: *Paradiso2018*.

TOWARZYSZENIE W ROZWOJU WEWNĘTRZNYM – SESJA FORMACYJNA

Zespół Dominikańskiego Ośrodka Formacji i Rozwoju TABGHA zaprasza na sesję formacyjną dla osób duchownych i konsekrowanych, które towarzyszą w dojrzywaniu wewnętrznym ludziom dorosłym.

Termin: 01-02.08 2018 r.

Miejsce: Klasztor oo. Dominikanów, ul. Zielona 13, Łódź

Zakres merytoryczny:

Osoba towarzysząca – aby rozumieć innych trzeba najpierw rozumieć siebie
 wiedza – koncepcje przydatne we wspieraniu innych w rozwoju wewnętrznym
 umiejętności – samoświadomość, samo-regulacja
 postawa – metody tworzenia środowiska sprzyjającego rozwojowi
 Proces towarzyszenia – pojedyncze spotkanie oraz cykl spotkań
 siedem metod wspierania rozwoju
 słuchanie prowadzące do zmiany

opór – jak ludzie bronią się przed dojrzeniem i jak pomóc im go przezwyciężyć
 prawdziwa rozmowa prowadząca do dojrzałości

Prowadzący:

Hubert Malinowski – doktor psychologii, specjalizuje się w badaniu i uczeniu kompetencji z zakresu inteligencji emocjonalnej EQ. Zaangażowany w formację animatorów przy klasztorze jezuitów w Łodzi. Od ponad dwudziestu lat szczęśliwy mąż i ojciec dwójki dorosłych dzieci.

Zespół Dominikańskiego Ośrodka Formacji i Rozwoju TABGHA.

Koszt: 400 zł. (ofiara obejmuje sesję oraz dwa obiady)

Zgłoszenia do 15 lipca mailowo na adres: tabgha@dominikanie.pl

Osobom potrzebującym noclegu możemy zarekomendować miejsce.

o. Norbert Kuczko OP

Zaproszenie na studia

STUDIA Z MARIOLOGII W NIEPOKALANOWIE

W roku akademickim 2018/2019 zapraszamy do podjęcia:

STUDIÓW DOKTORANCKICH Z TEOLOGII W ZAKRESIE MARIOLOGII

Warunkiem bezpośredniego przyjęcia na studia jest posiadanie stopnia magistra teologii i dyplom licencjata kanonicznego z teologii.

STUDIÓW PREDOKTORANCKICH PODYPLOMOWYCH Z MARIOLOGII

Warunkiem podjęcia tych studiów jest posiadanie stopnia magistra teologii. Absolwenci tych studiów mogą kontynuować kształcenie na dwuletnich studiach doktoranckich.

Po zakończeniu pierwszego roku studiów doktoranckich zdają egzamin licencjacki, celem uzyskania dyplomu licencjata kanonicznego z teologii w zakresie mariologii.

STUDIÓW PODYPLOMOWYCH Z MARIOLOGII

Adresowane są do osób, które posiadają dyplom ukończenia studiów wyższych.

Aby wyjść naprzeciw potrzebom osób pracujących i na co dzień zaangażowanych w różnorodną działalność w kraju i za granicą, studia odbywają się w trybie niestacjonarnym – **cztery (tygodniowe) zjazdy dydaktyczno-egzaminacyjne w ciągu roku.**

Od nowego roku akademickiego prowadzony również będzie:

KURS „STUDIUM MARIOLOGII”

Uczestnikami kursu mogą być osoby posiadające minimum wykształcenie średnie. Kurs ten odbywać się będzie w czasie **dwóch tygodniowych zjazdów w ciągu roku.**

Szczegółowe informacje na temat studiów i rekrutacji:

www.kolbianum.franciszkanie.pl

Sekretariat Centrum Studiów Mariologicznych UKSW „Kolbianum”

tel. **664 158 928** (pn.-pt. w godz. 8.00 – 16.00)

e-mail: kolbianum@gmail.com

Odeszli do Pana

ŚP. S. EWA JÓZEFA JEZERSKA (1935-2018)

Profesor teologii

Urszulanka s. Ewa Józefa Jezerska miała 82 lata.

W dniu 31 maja 2018 r. o godz. 11.45 zmarła nasza Droga Siostra Józefa Jezerska. Siostra Józefa pracowała w naszej szkole, w Prywatnym Żeńskim Liceum Ogólnokształcącym Sióstr Urszulanek Unii Rzymskiej.

– czytamy na stronie szkoły.

Siostra Józefa pracowała w niej przez 41 lat, od 1 września 1966 roku do 31 sierpnia 2007 roku. Przez pierwsze 4 lata była nauczycielką matematyki i fizyki oraz wychowawczynią klasy, a przez następne 37 lat pełniła funkcję dyrektora szkoły i nauczyciela matematyki.

Termin pogrzebu nie jest jeszcze znany.

S. Ewa Józefa Jezerska OSU urodziła się 9 września 1935 r. w Bydgoszczy. Była pierwszą w Polsce kobietą z tytu-

łem profesora nauk teologicznych. Specjalistką od biblistyki.

W 1956 r. ukończyła studia matematyczne na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, następnie pracowała jako nauczycielka. W sierpniu 1958 r. wstąpiła do zakonu, 3 maja 1966

r. złożyła śluby wieczyste, następnie pracowała jako nauczycielka w Liceum Ogólnokształcącym Sióstr Urszulanek we Wrocławiu. W 1972 r. ukończyła studia teologiczne na Papieskim Wydziale Teologicznym we Wrocławiu.

Licencjat naukowy z teologii obroniła w 1977 r., pracę doktorską – w 1983 r., habilitowała się w 1993 r. Wykładowcą Papieskiego Wydziału Teologicznego została w 1991 r., a dwa lata później – docentem i kierownikiem Katedry Bibliistyki Nowego Testamentu na PWT. Tytuł profesora nadzwyczajnego otrzymała w 2000 r., a w 2004 r. – tytuł profesora nauk teologicznych.

W latach 2003-2008 była członkiem Zarządu Stowarzyszenie Bibliistów Polskich. W 1996 r. została odznaczona medalem „Pro Ecclesia et Pontifice”.

Za: www.wroclaw.gosc.pl

ŚP. KARD. MIGUEL OBANDO Y BRAVO SDB (1926-2018)

W wieku 92 lat zmarł kard. Miguel Obando y Bravo SDB, emerytowany metropolita archidiecezji Managua w Nikaragui.

Wspominając tego bezinteresownego pasterza, który przez lata z ogromną wiarą poświęcał swe życie na służbę Bogu i Kościołowi, ofiarujemy modlitwy za wieczny odpoczynek jego duszy, aby Pan Jezus obdarował go niewiedzącym wieńcem chwały – napisał Papież Franciszek w specjalnym telegramie kondolencyjnym.

Kard. Obando urodził się 2 lutego 1926 r. Studiował języki klasyczne, łacinę i grekę, a następnie fizykę, matematykę i filozofię w San Salvador. Wstąpił do zgromadzenia salezjanów, gdzie kontynuował studia w zakresie teologii w

Gwatemali oraz psychologii, kolejno w Kolumbii, Wenezueli i Rzymie.

Po święceniach kapłańskich uczył fizyki i matematyki. Biskupem mianował go Papież Paweł VI w 1968 r. Po otrzymaniu sakry oddał się szczególnej opiece duszpasterskiej nad ubogimi farmerami w Nikaragui. Przez 6 kadencji pełnił

również funkcję przewodniczącego konferencji tamtejszego episkopatu.

Dla Nikaragui kard. Obando jest symbolem oporu wobec tyranii, które miały krajem w ubiegłym stuleciu. Krytykował w sposób otwarty polityczną dynastię Somoza, nie dając poparcia ich autokratycznym rządów. Służył także jako mediator pomiędzy rodziną Somoza, a marksistowskim ruchem Sandinistów sprzyjając początkowo socjalistom. Jednak po dojściu Sandinistów do władzy stał się ich zagorzałym przeciwnikiem. Otwarcie krytykował, jak mawiał, „bezbożny komunizm” oraz teologię wyzwolenia.

Po jego śmierci Kolegium Kardynałów liczy 212 członków w tym 115 elektorów.

Za: vaticannews.va

ŚP. O HANS SCHERMANN CSSR (1936-2018)

Rano w niedzielę Trójcy Świętej (27 maja 2018 r.), w 82 roku życia zmarł w Wiedniu o. Hans Schermann CSSR. Jego pogrzeb odbędzie się we wtorek

12 czerwca o godzinie 11:00 na Cmentarzu Centralnym w Wiedniu.

Ojciec Hans Schermann urodził się 19.06.1936 r. w Pilgersdorf (Austria)

jako najstarszy z dziesięciorga rodzeństwa. W 1947 r. wstąpił do juwenatu redemptorystów w Katzelsdorf nad rzeką Litawą, gdzie w 1955 r. zdał egzamin dojrzałości. W tym samym roku rozpo-

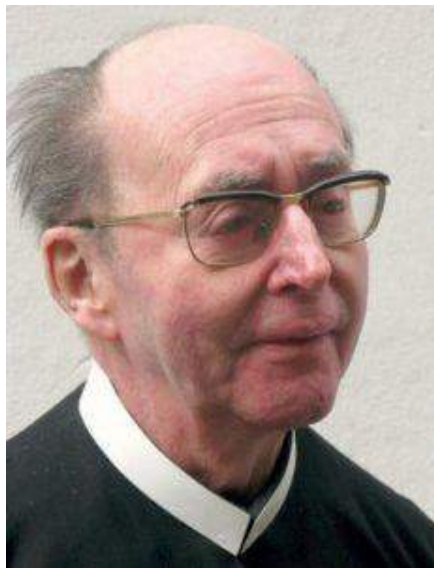
czął swój kanoniczny nowicjat w Mautern. W 1956 r. złożył śluby zakonne i rozpoczął studia teologiczne w WSD Redemptorystów w Mautern. Sześć lat później, w 1961 r. przyjął święcenia kapłańskie.

Jego przełożeni planowali dla niego drogę wykładowcy w Wyższym Seminarium Duchownym w Mautern, dlatego wystali go na studia do Louvain (Belgia) i Fryburga Bryzgowijskiego (Niemcy), aby uzyskał tam stopień doktora w dziedzinie filozofii. Swoją rozprawę doktorską na temat: *Meinong i Husserl. Studia porównawcze* przedstawił i obronił w Louvain w 1970 r. Już od 1966 r. prowadził wykłady w WSD redemptorystów w Mautern, w Gars am Inn (Niemcy) oraz w jezuickiej Wyższej Szkole Filozofii w Monachium (Niemcy). W 1973 i 1974 r. podejmował również gościnne wykłady na Akademii Alfonsjańskiej w Rzymie. W roku 1973 zostało mu powierzone zadanie formacji kapłanów w diecezji Innsbruck, które prowadził aż do swojego wyboru na prowincjała w 1981 roku.

W latach 1969-1981 o. Schermann sprawował w Innsbrucku funkcję prefekta studentów. Do 1975 r. był jednocześnie przełożonym tamtejszej wspólnoty redemptorystowskiej. W 1981 r. został wybrany na prowincjała Wiedeńskiej Prowincji Redemptorystów i pełnił ten urząd do roku 1990. Następnie powrócił do Innsbrucka, gdzie pełnił ponownie funkcję prefekta studentów, przełożonego wspólnoty, jak również przez pewien czas był administratorem parafii Najświętszego Serca Jezusa, a przez kilka lat dodatkowo ekonomem domu. Chociaż tęsknił za okresem życia, w którym mógłby ponownie realizować swoje naukowe i teologiczne ambicje, przełożeni przydzielili mu urząd przełożonego i dyrektora domu rekolekcyjnego w Attnang-Puchheim, a później znów poprosili go o przewodzenie redemptorystowskiej wspólnoty w Innsbrucku. Od 2008 r. aż do swojej śmierci, posługiwał w Wiedniu we wspólnoty Maria am Gestade jako wikariusz przełożonych oraz prefekt kościoła.

Ojciec Hans Schermann przez wiele lat kształtował intelektualną i duchową orientację Wiedeńskiej Prowincji Redemptorystów, pełniąc funkcje prefekta

studentów, przełożonego wspólnoty i prowincjała. Pomimo wielu odpowiedzialnych funkcji, które pełnił, realizował również swoje teologiczne zainteresowania. Był jednym z najlepszych znawców biografii św. Alfonsa Liguoriego i św. Klemensa Marii Hofbauera. Przełożeni Zgromadzenia wielokrotnie wysyłali go na kilkutygodniowe kursy do Indii, Indonezji, Australii oraz na Filipiny, aby tam współbraciom redemptorystom przybliżyć duchowość świętych Alfonsa i Klemensa.

Zostanie zapamiętany jako cichy, skromny oraz pokorny redemptorysta, który znany jest daleko poza granicami swojej umiłowanej ojczyzny.

We wtorek, 12 czerwca 2018 r., pożegnamy się z nim o godzinie 11.00 na Cmentarzu Centralnym w Wiedniu i złożymy jego ciało w grobowcu redemptorystów. O godzinie 14.00 odprawimy Mszę św. żałobną w kościele Maria am Gestade.

Redemptoryści ze wspólnoty Maria am Gestade wraz z rodzeństwem i rodziną tłumaczył br. Norbert Żukliński

Wspomnienie o przyjacielu naszej Prowincji

O. Hans Schermann CSsR (19.06.1936 – 27.05.2018) był rzeczywiście przyjacielem naszej Prowincji. Dzięki niemu drzwi do Prowincji Wiedeńskiej i klasztorów, w których był przełożonym, stały

zawsze otworem dla redemptorystów z Polski. Do przyjaźni z Prowincją Warszawską Zgromadzenia Najświętszego Odkupiciela wprowadził go o. dr Alois Kraxner CSsR, poprzednik na urzędzie prowincjała, z którym przez wiele kadencji „wymieniali się” na tym stanowisku tworząc swoisty „Wiener-Kreis”.

Ich życzliwość pod adresem polskich redemptorystów objawiała się m.in. w organizowaniu wakacyjnych kursów języka niemieckiego dla ojców (m. in. o. Jan Cygnar, o. Marian Brudzisz, o. Leszek Gajda, o. Józef Gęza, o. Wojciech Bołoz, o. Stanisław Bafia, o. Marek Urban) i studentów, których kilkudziesięciu uczestniczyło w kursach tak na Uniwersytecie Wiedeńskim jak w Goethe-Institut, czy nawet – co wypada podkreślić – kursów organizowanych w klasztorach austriackich redemptorystów (Eggenburg, Attnang-Puchheim, Innsbruck). Umożliwiali również studia teologii dla ojców na Uniwersytecie Wiedeńskim (o. Mariusz Chyrowski).

O. Hans Schermann jako miłośnik św. Klemensa zaprosił polskich redemptorystów do współpracy w przygotowaniu *Monumenta Hofbaueriana* t. XVI, zawierającego niemiecki przekład wybranych tekstów dotyczących życia i działalności św. Klemensa Hofbauera (*Monumenta Hofbaueriana. Dokumente zum Leben des hl. Klemens M. Hofbauer, ausgewählt von Marian Brudzisz und H. Schermann, Einführung von Marian Brudzisz, übers. von R. Malcher und P. Stanisław Bafia. Bd. XVI. Innsbruck 1998*). Współpraca z o. Marianem Brudziszem trwała przez kolejne lata. O. H. Schermann pospieszył z pomocą przy wydaniu kilku ważnych tekstów redemptorystów-benonitów zaalpejskich w periodyku *Spicilegium Historicum* (1999: *Devotio oder Andacht – Devotioni nella Chiesa di S. Bennone*). Wspomnieć wypada również ułatwienie o. M. Brudziszowi dostępu do akt redemptorystów austriackich pracujących w Danii.

Podczas pobytów w Polsce o. Hans Schermann wygłaszał konferencje i odczyty podczas sympozjów z okazji ważnych rocznic Zgromadzenia i przede wszystkim św. Klemensa Hofbauera. o. Marian Brudzisz CSsR i o. Stanisław Bafia CSsR Za: www.redemptor.pl

XIX
Międzynarodowa Wystawa
Budownictwa i Wyposażenia
Kościołów, Sztuki Sakralnej
i Dewocjonalistów

11-13.06.2018

Kielce

SACROEXPO

MIEJSCE ZAKONNYCH KONFERENCJI I SPOTKAŃ W GRONIE EKSPERTÓW

Podczas trzydniowych Tragów SACROEXPO w Kielcach – 11 – 13 czerwca – będzie można spotkać się ze specjalistami różnych dziedzin, zadać im pytania, podyskutować, złożyć uwagi i reklamacje na dotychczasowe działania w ramach Forum Współpracy Międzyzakonnej.

Zapraszamy na stoisko E-29 ulokowane na hali wystawienniczej Targów Kielce. Przez te 3 dni obecni na stoisku będą:

- WWW.KAWA-ZAKONNA.PL – poniedziałek, wtorek i środa – wszystko o kawie, herbacie, ekspresach przy filiżance czarnego płynu do degustacji, ...
- **INPACT** – poniedziałek, wtorek i środa – tańszy prąd, gaz, flotowe ubezpieczenia samochodowe, sprawy prawne, ...
- **BGŻ BNP PARIBAS** – poniedziałek, wtorek i środa – usługi bankowe, konta zakonne, kredyty, terminale płatnicze, ...
- **UBEZPIECZENIA** – poniedziałek, wtorek i środa – na wszelkie pytania związane z ubezpieczeniami odpowie p. Ewa Macińska
- **UNION INVESTMENT** – poniedziałek, wtorek i środa – wszystko o inwestycjach finansowych, szczególnie oferta dla podmiotów kościelnych i zakonników, ...
- **B-ACT** – poniedziałek, wtorek i środa – jak dobrze i tanio przeprowadzić inwestycje budowlaną, remontową, rozliczyć dotacje i pozyskać środki na inwestycje, ...
- **ORLEN** – poniedziałek i wtorek – karty paliwowe FLOTA i BIZNESTANK, usługi dodatkowe i pola współpracy dla zakonów, ...
- **ORANGE** – poniedziałek i wtorek – wszystko o aktualnej ofercie dla zakonników, usługi telefonii komórkowej, internet, telefon stacjonarny, problemy i reklamacje, ...
- **ARVAL** – wtorek i środa – wynajem samochodów dla potrzeb domu zakonnego, kupno czy wynajem, ...
- **ZUS** – wtorek od godz. 10.30, obok sali konferencyjnej Kappa w Centrum Konferencyjnym – eksperci z ZUS-u udzielą indywidualnych odpowiedzi: wszystko o ubezpieczeniach społecznych, zdrowotnych, rentach, emeryturach, korektach dokumentów, profilu zaufanym, obliczenia przyszłych emerytur, ...

Dodatkowo na stoisku – E-29 – pod szyldem Forum Współpracy Międzyzakonnej będą obecni:

- mec Krzysztof Wąsowski – poniedziałek od godz. 13.00 – pomoże rozwiązać każdy problem prawny, podatkowy, majątkowy i ...
- Janusz Markowski – wtorek od godz. 10.00 – podpowie skąd pozyskać środki na inwestycje związane z odnawialnymi źródłami energii, wyjaśni zawiłości prawne, ...

Z naszego stoiska E-29 nie odejdziesz bez otrzymania odpowiedzi, bez wypicia dobrej kawy i ciekawego upominku.

Zapraszamy

Ks. Piotr Cieplak MS, Ekonom KWPZM

ekonom.konsulty@op.pl

tel.: 502022